

mida ta karta pole, sest et talvel nähe taimi õitsewad, siis ei ole veel midagi kahju karta, vaid meie tervis saab sest üksi kasu. Peale õhu niisutamist oma auru labi, puha õtsewad tua taimed seda ka veel, sest et nad pääema paiste sees hapsillu wälja hingawad, mis meie keha kergitab. — Et see nõuu mitte tühj pole, wõime meie igal pool elus näha. Kesk end töö tuas, loolis, kantselleis v.c. taimedest eemal hoiab, mässab seda oma tervisega. Kesk aga enam jagu omast eluaastat taimede seas elab, nagu põllumees, tüt, färner, seda önnistab loodus terwise, röömsa meeles ja agarusega. Kellel mitte aeda pole, see istutagu omale kasekenegi ulse ette, wõi lisse peenrake alna all.

(„Meelejahutajast“.)

Kui palju aega kulutab inimene magamisega ära.

Läiskaewanud inimene tarvitob magamiseks iga päew seitse tundi. Palju inimesi magavad igava aja pärast, meelekindluse ja töötamise himu puuduse pärast ebs ka mõne muu osja pärast 10 ja veel enam tundi pääval, kui „teibaluusse laslemise uneke“ ta veel sinna juure arvatalse. Kui meie nüüd 10. tunnilise igapäewase magamise peale waatame, siis näeme, et igapäev 3 tundi inimese elust unele, sellele surma wennele, ohverdatud saavad. Kui meie terve aasta kohta need iga pääwased 3 tundi kõsku wõtame, siis tulevad 1095 tundi wälja. Kui meie nüüd inimese noore põlwe maha arwame, kus meie peaajud enam und ja hingamist tarvitavad ja need 3 tundi 18 aastast funni 60 eluaastani kõsku arwame, s. v. 42 aasta kohta kõtku arwame, siis tulevad 45,990 tundi wälja. Seega magasime meie siis rohkelt 5 aastat oma elust ära, wõi oleksime elusalt surnud! Aga mis ei wõiks meie fölk selle pita aja sees ära tsha, ära teenida ja ära näha! Mõtels gemi igamees siis ta selle sõna peale:

„Wara wälja, hilja woodi:

„Nõnda rikkus maija toodi.“

(„Meelejahutajast“.)

Kalendri tegija naljatused ja töe terad.

1.

Missuguses asjas oli Aadamat parem elada, kui teis, tel meestel?

„Temal ei olnud ämma.“

2.

Adwooadi Ants Kawala foer warastas libuniku suure worsti ära. Kui nüüd „ohwufaart“ ford libuniku poest mööda läks, küüs see: „Kuulge, herra, las selle foera veremees piab mulle selle worsti ära maksmä, mis tema foer minu juurest warastas?“

„Jah, muidugi!“ vastas adwoofaat.

„Nob, palun, mäksle siis mulle selle worsti eest 50 krooslat ära, mis Teie foer minu poest warastas!“ ütles libunik. Adwoofat mässis raha ilma vastu panemata ära, aga saatis kodus libunikule rehnungi, kelles ta härja surmaja käest ametlikult antud hea nõuu eest 1 rubla 50 kopilat nõuudis.

3.

Märt Tops, kange porujommi pruukija mees, oli surma woodi peal. Ütimsel silmapilgul palus ta veel tisqase wett ning ütles: „Ma lepin õige sellega enne surma ära, seda ma elus lõige enam vihkasin.“

4.

Üks imelik ilus noor neiu tuljä 80 aastase wana emaga kaupmehe juure ja palus 20 tūnart siidi paela. Kaupmehe sell oli nii libe kui mesilane ja oleks neiukese jalgade alla end maha wiskanud, kui tall sels oleks luba olnud. Kui nüüd pael siisepakitud oli, küüs neitsi: „Kui palju küsinar mässab?“

„Iga tūnar mässab üks muu,“ vastas libe sell.

„Nob, olgu peale,“ ütles neiu, „minu wana ema mässab niisuguse rehnungi ära!“

5.

Kohuherra. Kuule, Tõnu, kudas sa ometi nii hõbemata wõid olla ja oma naist kubiga pähä lüua!?